ſeſt ta läks rutto wälja inimesſi appi kutſuma. Kui ta omma ukſe ette astus, ö waht juhtus seält móda minnema. Ta pallus tedda sisse tulla, ja siis nemmad wataſid tullega sängi alla. Seäl olli úks rõivel, kirwes jures. Nemmad kohhe siddusid wóga temma jallad kinni, enne kui ta sängi alt wälja peäsis; ja siis nemmad weddasid tedda wälja, said wimaks woimust temma peäle. Kui ta ei peäsend ennam árra, siis ta hakkas wägga palluma, et nemmad piddid tedda lahti laskma, ja lubbas keik tunnistada. Siis ta räkis: temma olnud liggidal kórtsis, seäl monni kiitnud, et Lisul piddi paljo rahha ollema. Kus siis mehhe rahha sai, öldud? Mees olli suur pusep, ei käinud ial kórtsis, ei pilland kuhhogi, naene nendasammoti tóteggia ja hoidlik, tenima perse on agga täis kül. Selle peäle temma tulnud pimmedas sisse, ja piddand Lisat ja lapsed kirwega mahha lóma, siis keik árrawótma ja tuld honese pistma, et nemmad piddid tulleſe jáma. Mórtsukast widi kohto alla; sai temma seäl paljo kurja ülles tunnistanud, siis ta sai omma teggude palka kätte, Liso tánnas Jummalat, kes tedda ja temma wäetimad surmalt olli peästnud. Agga paljo said sedda head óppetust: Kül Jummal tassub ommaaial keik head, mis heast süddamest tehhakse, sepärrast te ikka head siis saleiad head.

3.

Ärge moistke kohhut, siis ei moisteta ka mitte teie peäle kohhut.

Wisil: Armas Jesus, armastaja ꝛc.

1. Ei ma tahha wenna peäle Kohhut moista ellades; Temma eksib, kül ta jälle Kallab jälgi otsides. Jalg kül wóratab ja